

Пише: Бојан Панаотовић
петак, 19 јул 2013 07:06

Пре неколико дана Управа за привреду града Новог Сада, на челу са мр Гораном Сечујским, упутила је на јавну расправу предлог одлуке по којој се скраћује рад кафића, локала и ноћних клубова, посебно у четвртима становања, као и рад продавница и трговина и забрањује се продаја алкохолних пића после 22 часа.

Први комплимент који ваља упутити једној оваквој замисли је да се не покушава прошверцовати и прокријумчарити, већ је кроз различите медије позвана целокупна јавност не само Новог Сада да искаже ставове и мишљења о овом питању. Јавна расправа – шта то беше!? У српском друштву у коме се прекрајају државне границе, преговара са НАТО и ЕУ, раздржује са Црном Гором... без адекватне јавне расправе већ волонтаристичким одлукама владајућих гарнитура, позив на јавну расправу о једном питању делује као културолошки и демократски шок.

Овај текст представљаће мали допринос богатој јавној расправи која ће се, сасвим сигурно, о овом питању повести. Прво становиште

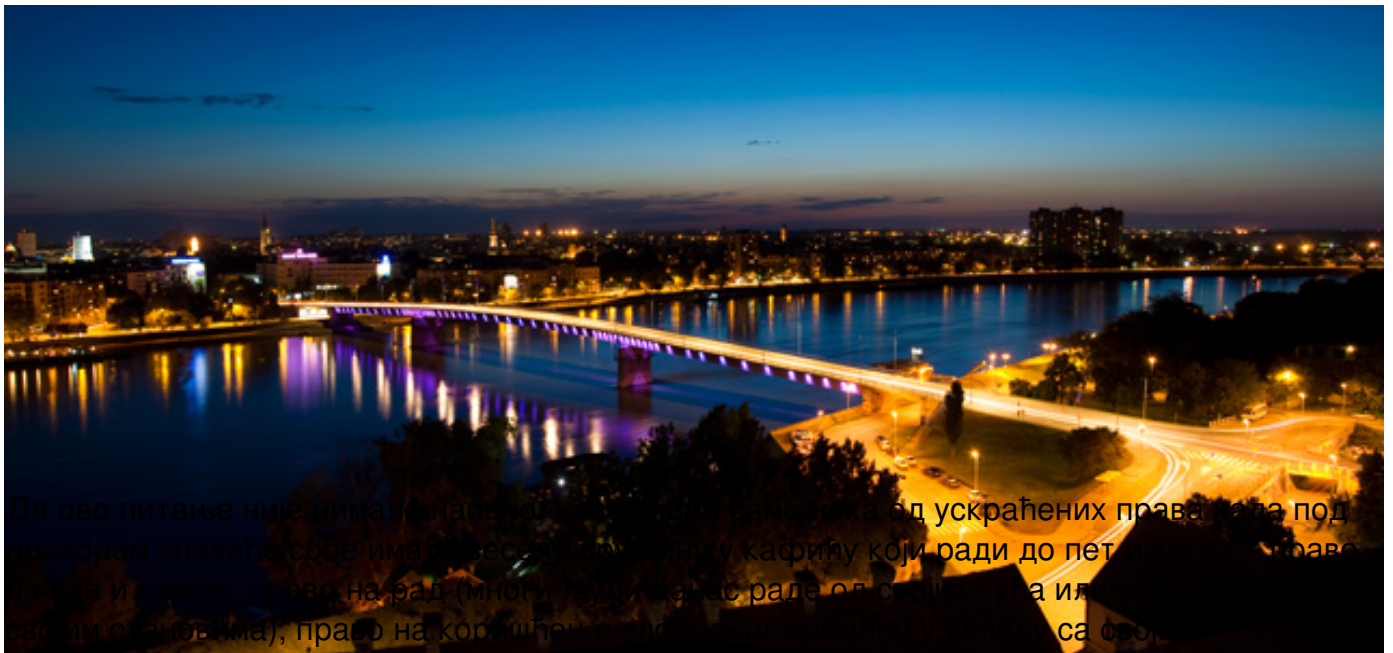
од кога ће се у овом тексту кренути гласи да је предлог одлуке одличан, али је закасneo бар две деценије. Јер отприлике толико траје силовање обичних, нормалних и пристојних грађана Србије, а међу њима и Новог Сада, прегласном музиком, тучама и обрачунима хладним и ватреним оружјем испред локала и ноћних клубова, у читавим квартовима градова и вароши у које се људи са страхом и зебњом враћају кући чим зађе сунце, знајући да треба да прођу поред кафане у којој обитавају локални алкохоличари, силеције и пробисвети.

Лично сам сретао озбиљне и средовечне људе који тврде да су лакше подносили бомбе НАТО окупатора од локалног друштва које се окупља испред драгстора и уз пиво и

Свођење ноћног живота на разумну меру – корак у добром смеру

Пише: Бојан Панаотовић
петак, 19 јул 2013 07:06

ракију целу ноћ урла, уринира по хаусторима и добацује пролазницима. Они нападају и станаре, провоцирају, траже новац, а често и физички насрћу на суграђане! Лично познајем људе који су се са новосадског Новог Насеља одселили не могавши да трпе вишегодишње тулуме под прозором своје спаваће собе. Тако можете доћи до парадоксалне и апсурдне животне ситуације у којој сте успели да се отресете НАТО окупације, бомби и агресије, али вам одсуство адекватних закона и норми, као и неправовремено и благо дејствовање полиције, угрожавају основна људска и грађанска права годинама.

Да ово питање није имама највише напредних и најбољих од ускраћених права да се под прозором спаваће собе имају неке кафе и у кафићу који ради до пет сати ујутру, право на рад и право да се не ради (многи иду и данас раде од седишта и из куће, а не од радних места), право на коришћење своје куће, право на мир, право на своје време, на своје опредељење и избором, лични мир...

Небројено пута сам имао прилику да слушам таксисте, хирурге и професоре који живе у непосредној близини сваковрсних угоститељских објеката, драгстора или бахатих комшија који се налазе у готово безизлазној животnoj ситуацији. Тако таксиста, рецимо, каже да је до четири ујутру у кафићу његове зграде трајала журка и да није ока склопио. Његов избор се своди на следеће – или да преспава радни дан и остави породицу без прихода или да вози уморан, неиспаван и нервозан ризикујући свој и живот својих муштерија. Сличан је случај и са хирурзима, професорима, ватрогасцима...

Свођење ноћног живота на разумну меру – корак у добром смеру

Пише: Бојан Панаотовић
петак, 19 јул 2013 07:06

[Прочитајте Овде](#)